

העולם שייך לצעירים - אבל גם הם יזדקנו

21.2.2010 | 07:05 עזרא אחיון

<< "אתה רואה אותו? הוא נפטר", מכריז דוד יוסף. "זזה - גם הוא החזיר ציוד. זו מסכנה, שמעתי שמצבה על הפנים. אח. זו דרכו של עולם: דור הולך ודור בא. אתם רואים - גם אתם כבר לא ילדים".

אני לא יודע אם זו השמחה לאיד או ההתענגות על כך שהוא עדיין נאחז בחיים, מה שבטוח זה שאין שום דבר שמענג את דוד יוסף יותר מאשר אלבומי תמונות ישנים. דוד יוסף בן 80. בנו הצעיר בן 50 - עוד מעט ייהפך לסבא בעצמו. מאז שדודה פרחה עליה השלום נפטרה, אין מי שיארח לו לחברה או יסעד אותו במשך היום. "למזלי הרב", הוא אומר, "הייתי חכם מספיק לעשות ביטוח סיעודי, אחרת הייתי הופך לעול על גב ילדי".

דוד יוסף בהחלט בר מזל. הראש עדיין צלול, הילדים מבקרים עם הנכדים, ויש לו מספיק אמצעים לממן בית אבות סיעודי ברמה טובה. הוא לא מכביד על אף אחד, ויש לו כל מה שהוא צריך.

גם לילדים שלו יש מזל: במחקר שנערך במכון לזיקנה באוניברסיטת פיטסבורג נמצא ש-12% מהעובדים בארה"ב תומכים בהורים מבוגרים. מרבית העובדים התומכים עברו את גיל 50. לפי המחקר, העובדים האלה נוטים יותר לפתח דיכאון ולסבול ממחלות, וההוצאה שלהם על שירותי רפואה לעצמם גבוהה ב-8%.

מהמחקר עולה גם שעובדים תומכים פורשים מוקדם מכפי שתיכננו בתחילה. הצרכים המיוחדים של הנתמך משאירים אותם במצב של חוסר ברירה.

לא לחכות לגיל 70

עלויות הטיפול בקשישים הן עצומות. ההוצאות לתרופות ולבית אבות מגיעות בקלות ל-10,000 שקל בחודש - ולעתים ליותר. כדי לממן את ההוצאה הגבוהה, התומכים בקשיש - שהם בדרך כלל ילדיו - מממשים את נכסיו, מתחננים לעזרה מהביטוח הלאומי, ובלית ברירה מתחילים להוציא כסף מהכיס. אתם יכולים לדמיין מה דבר כזה יכול לעשות למרקם המשפחתי.

הביטוח הלאומי כולל בתוכו ביטוח סיעודי, אך המוסד לביטוח לאומי אינו מפריש קיצבה אלא מספק שירותים סיעודיים בהתאם למה שהוגדר בחוק. השירותים ניתנים רק לאחר שאנשי מקצוע מטעם המוסד קובעים שהנסעד זקוק לתמיכה.

מי שמעוניין בביטוח רחב יותר שכולל תמיכה כלכלית חייב לפנות לשוק הפרטי. חברות הביטוח מציעות מגוון פוליסות במחירים שונים ובהיקף משתנה של תמיכה מובטחת. מובן שכדי להצטרף לביטוח כזה צריך לחשוב על כך מראש, ולא לחכות לגיל 70.

תוחלת החיים המתארכת לא מותירה מקום לוותר על ביטוח סיעודי. אם מי שגילו כיום הוא 65 צפוי לחיות עוד 20 שנה, אפשר לשער שהמצב בעוד 30 שנה ישתפר (או יחמיר, תלוי בנקודת המבט). הסיכוי להיות חולה סיעודי במשך שנים הוא סיכוי ממשי.